

[N. P. Nielsen.]

nogen anden Maade end fastsat i Loven. Men det er jo ogsaa derfor, Lovforslaget er fremkommet. De, der skal betale dette, de i Byerne, der betaler Ejendomsskatterne, og alle Indkomstskatteyderne kan naturligvis i nogen Grad føle sig brøstholdne ved dette Lovforslag, men jeg tænker, at man her som ved adskillige andre Love, der er gennemført i disse Aar af Hensyn til Forholdene i Landbruget, forsoner sig med Tanken.

Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hartel sagde, at de fælleskommunale Ejendomsskatter i væsentlig Grad bæres af Hartkornsejerne eller Amtsskatteyderne, det er ogsaa i høj Grad Byernes Befolkning og store Dele i Landdistrikterne, som ikke er Ejendomsbesiddere, der bærer disse Skatter.

Edvard Sørensen: Jeg vil gerne først rette en Tak til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby og det ærede Medlem Hr. Hartel for deres Tilslutning til det Lovforslag, mit Parti har stillet. Jeg kan ogsaa tilføje en Tak til det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), der gav Udtryk for, at man vilde se med Velvilje paa de Tanker, der er nedlagt deri, naar det kom til Udvalgsbehandling.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) udtalte, at Virkningerne af Loven af 1933 havde været tilfredsstillende, det maatte alle erkende. Jeg er nu ikke helt enig med det ærede Medlem. Den har virket efter sin Hensigt og var, som vi ogsaa gør opmærksom paa i Bemærkningerne til vort Forslag, paa det Tidspunkt, da den blev gennemført, en betydelig Hjælp. Men det viste sig ret hurtigt, at Udgangspunktet, nemlig at Aftrapningen af Tilskuddet begyndte, saa snart Forrentningsprocenten naaede op over Nulpunktet, var meget uheldigt valgt. Det vilde have været rimeligt, alle Forhold taget i Betragtning, om man havde sat dette Punkt noget højere. Det er det, vi har givet Udtryk for i vort Forslag.

Naar det ærede Medlem derefter udtalte, at en af Motiveringerne for Regeringens Forslag kunde være de stærkt stigende Sygehusudgifter, er jeg enig med det ærede Medlem om, at det er et Punkt, man ogsaa burde tage med i Betragtning, men det forudsætter i saa Fald, at den Ordning, der foreslaas her, maa gælde længere frem i Tiden, ud over det Aar, Loven skal gælde for, fordi Sygehusudgif-

ternes Stigning absolut ikke standser med det Aar, vi er inde i.

Den højtærede Indenrigsministers Bemærkning om Utilfredsheden fra Venstre har jeg svaret paa ved det Svar, jeg gav det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling). Den højtærede Indenrigsminister sagde, at jeg havde været for beskeden, jeg havde glemt at gøre Rede for den ene Side af det Lovforslag, vi havde fremsat, nemlig at der skulde udskrives en forøget Indkomstskat paa de 14,4 Mill. Kr., som kom til at mangle ved Gennemførelsen af vort Forslag. Jeg mente nu ærlig talt ikke, at det i alt Fald var nødvendigt over for den højtærede Indenrigsminister at gøre det; jeg gik ud fra, at Indenrigsministeren kendte Loven af 1933, hvor der staar, at Dækningen for Tilskuddet tages som et Tillæg til Indkomstskatten. Det er en Følge af hele den Opbygning, denne Lovgivning har. For Resten sagde jeg i mit første Indlæg, at der var den Forskel paa den Maade, hvorved vort Forslag skulde dækkes, og den, der er Tale om fra Regeringens Side, at Progressionen i Indkomstskatten i vort Forslag er betydelig højere, end den er i Udligningsloven. Men der er jo her slet ikke Tale om en ny Skat paa 15 Mill. Kr. Det, der er Tale om, er at omlægge en Skat og omlægge den saaledes, at den flyttes fra Befolkningsklasser, hvor der er meget ringe Skatteevne, og lægges saaledes, at den dækkes i Forhold til de Indkomster, man har.

Indenrigsministerens Ønsker vedrørende Skattekommissionens Arbejde mener jeg ikke at være berettiget til at gaa ind paa at drøfte paa nuværende Tidspunkt. Der er Ting i disse Udtalelser, som jeg er enig med Indenrigsministeren i, og hvad der kommer ud af Skattekommissionens Arbejde, maa man jo se til sin Tid, naar de engang om kortere eller længere Tid bliver færdige.

Endelig har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, som jo, som det er sket saa mange Gange før her i Tinget, baade fra det ærede Medlems og fra andre ærede Medlemmers Side, vender tilbage til Venstres og de Konservatives Stilling over for Ejendomsskattespørgsmaalet i Aarene 1926—29 og siger det, som jo er kendt fra begge Sider, at det Ejendomsskatteforslag, man havde fremme til Drøftelse, ikke blev vedtaget. Naar det ikke blev det, var Grunden den, at vi fik Valget i Utide; men naar man siger, at Venstre intet gjorde for Nedsæt-